

यथ ज्ञानम् । दधः ।

“अस्मात्वा नाचरेत् कर्म जपहोमादि किञ्चन ।
लालास्त्रे दसमाकीर्णः शयनादुत्थितः पुमान् ॥
अत्यन्तमलिनः कायो नवच्छिद्रसमन्वितः ।
स्ववर्त्येव दिवारात्रौ प्रातःज्ञानं विशेषनम् ॥
प्रातःज्ञानं प्रशंसन्ति दृष्टादृष्टफलं हि तत् ।
सर्वमर्हति पूतात्मा प्रातःस्नायौ जपादिकम् ॥
अज्ञानात् यदि वा मोहात् रात्रौ दुश्चरितं
कृतम् ।

प्रातःस्नानेन तत् सर्वं शोधयन्ति हिजातयः ॥”
दृष्टं मलापकर्षादि दृष्टं प्रत्यवायपरीहारादि ॥
प्रातः सूर्योदयात् प्राक्कालः । प्रातःस्नायुः कृष्ण-
किरणप्रस्तां प्राचीमवलोक्य स्नायात् । इति
विष्णुः ॥ * ॥ प्रातःस्नाने मध्याह्नज्ञान-
धर्मातिदेशमाह कात्यायनः ।

“यथाहनि तथा प्रातर्नित्यं स्नायादनातुरः ।
दन्तान् प्रचात्य नद्यादी गेहे चेतदमन्त्रवत् ॥”
यथा तथेतिकर्तव्यतया । सा च ।

“आचरेदुषसि स्नानं तर्पयेत् देवमानुषान् ॥”

इति जावाल्मुक्ता ॥

वेदिके कर्मणि वामहस्ते बहुतरकुशान् दक्षि-
णेन प्रवित्रं धारयेत् । मार्कण्डेयः ।

“सर्वकालं तिलैः स्नानं पुण्यं व्यासोऽब्रवीन्मुनिः
श्रीकामः सर्वदा स्नानं कुर्वीतामलकैर्नरः ।
सप्तमीं नवमीं चैव पर्वकालाच्च वर्जयेत् ॥” * ॥
विष्णुधर्मोत्तरे ।

“त्वारक्रोधी तथा वर्ज्यो देवकर्मणि पण्डितैः ।
इक्षुरापः पयश्चैव ताम्बूलं फलमौषधम् ।
अक्षयित्वा तु कर्त्तव्याः स्नानदानादिकाः
क्रियाः ॥”

भविष्योत्तरे ।

“स्नातुस्तु वरुणस्तेजो जुह्वतोऽग्निः श्रियं हरि-
तुश्चानस्य यमस्त्रायुस्तस्माच्च व्याहरिष्वपि ॥”

स्नातुः स्नानं कुर्वतः । न व्याहरि-त् न कथयेत् ॥

अशुचैरवगाहनानन्तरं स्नानमाह योगियाज्ञ-
वल्करः ।

“तूष्णोमेवावगाहेत यदा स्यादशुचिर्नरः ।
आचम्य तु ततः पश्चात् स्नानं विधिवदाचरेत् ॥”

वामनपुराणम् ।

“नाभिस्त्राजले गत्वा हत्वा केशान् हिधा
हिजः ।

निरुध्य कर्णौ नासाच्च त्रिकृत्यो मज्जनं ततः ॥”

तत्रैव वृद्धयाज्ञवल्करः ।

“स्नोतसां संमुखो मज्जेत् यत्रापः प्रवहन्ति वै ।
स्थावरेषु दृष्टे चैव सूर्यसंमुख आभवेत् ॥”

हारीतः । नातुरो न भुक्ता न जीर्णवासा न
बहुवासा न नम्बो नाश्रुन् नावसकृधिको नाल-
ङ्कृतो नाजस्रं नाश्राते जले नाकुले नाशुचौ न
प्रभूतजले न नामेरप्रजले न चत्वरे नोपहारे
नो सन्ध्यायां न निशायां स्नायादिति । चत्वरे
क्वाकादिष्वलिले इति श्रीदत्तः ॥ उपहारे हार-
समोपे । अत्रैकेन मुनिना वग्नबहुवासोर्निषेध-

विधानात् स्नाने हिवासस एवाधिकारः प्रती-
यते ॥ * ॥ एकवस्त्रज्ञाने दोषमाह समुद्र-
करकृतभाष्ये गीतम् ।

“एकवस्त्रेण यत् स्नानं सूत्रा विहेन चैव हि ।
स्नातस्तु न भवेत् शुद्धः श्रिया च परिहीयते ॥”
भतएव ।

“स्नानं तर्पणपर्यन्तं कुर्यादेकेन वाससा ।”

इति ॥

यदि समूलं तदा प्रेततर्पणपरमिति । अत्रैक-
वस्त्रा स्नातय इत्यादिना एकवस्त्रत्वविधानात् ।

एकेन एकजातीयेन इति वाचस्पतिमिश्रः ॥

येन वाससा स्नानं कृतं जलस्थस्य तेनैव
तर्पणम् । इति कृत्यतत्त्वाण्वः ॥ न च ।

“स्नानशायान्तु दातव्या सदस्त्रिस्तो विशुद्धये ।
जलमध्यं तु यः कश्चित् हिजातिज्ञानदुर्गलः ।
निष्पीडयति तद्वस्त्रं स्नानं तस्य हया भवेत् ॥”

स्नानशायामिति तद्वस्त्रमिति एकवचन-
निर्देशेन च स्नानेऽप्येकवस्त्रत्वमिति वाच्यं अत्र

विशुद्धये इत्यभिधानेनाधोष्टतवस्त्रस्यैव सूत्रयेण

प्रचालनं न तृत्तीयस्य एतदर्थमेकवचनम् ।

भत एव सूत्रयेणाधरीयवस्त्रं प्रचात्य इत्या-
ह्निकचिन्तामणिः ॥ वशिष्ठवचनस्यैकवाक्यतया

स्नातो नाङ्गानि निर्मज्ज्यात् स्नानशाय्या न
पाणिना । इति विष्णुपुराणीयेनाधरीयवस्त्रणैव

गात्रमार्जनं निषिध्यते । एतेन निष्पीड्य स्नान-
वस्त्रमिति कात्यायनवचने एकत्वमविवाचित-

मिति निरस्तम् । भतएव सर्वत्रैकत्वनिर्देशः ।

शिष्टानामाचारोऽपि तथेति ॥ * ॥ नाजस्र-
मिति पुनः पुनः स्नाननिषेधः रागप्राप्तस्नान-

विषयो दृष्टार्थकत्वात् । एवञ्चैकस्मिन् दिने

नानातीर्थादिनिमित्तप्राप्तस्नानाद्वृत्तिर्भवत्येव

वैधत्वात् । अत्रापि तन्त्रप्रसङ्गयोः सर्वे सकृदे-
वेति ॥ * ॥ आतुरं प्रति जावालः ।

“अशिरस्कं भवेत् स्नानं स्नानाशक्तौ तु
कर्मिणाम् ।

आर्द्रं वाससा वापि दैहिकं मार्जनं स्मृतम् ॥”

कर्मिणाम् ।

“शिरस्नातस्तु कुर्वीत देवं पैत्रमथापि वा ।”

इति मार्कण्डेयपुराणोक्तकर्मचिकीर्षूणां मार्जन-

मिह प्रोच्यते । योगियाज्ञवल्करः ।

“असामर्थ्याच्छरीरस्य कालशक्त्याद्यपेक्षया ।
मन्त्रस्नानादितः सप्त केचिदिच्छन्ति सूरयः ॥
मान्त्रं भीमं तथाग्नेयं वायव्यं दिव्यमेव च ।
वारुणं मानसञ्चैव सप्तस्नानं प्रकीर्त्तितम् ॥
आपोहिष्ठेति वै मान्त्रं सदालभस्तु पार्थिवम्
आग्नेयं भस्मना स्नानं वायव्यं गोरजः स्मृतम् ॥
यत्तु स्नातपर्वणं स्नानं तद्विध्यमुच्यते ।
वारुणश्चावयाश्चैव मानसं विष्णुचिन्तनम् ॥
सप्तस्नानं स्नानमुद्दिष्टं मन्त्रस्नानक्रमेण तु ।
कालदोषादसामर्थ्यात् सर्वं तस्य फलं स्मृतम् ॥”

आपोहिष्ठेति आपोहिष्ठादि ऋक्त्रयसत्र विव-
चितम् । एवञ्च ।

कालदोषादसामर्थ्यात् न शक्नोति यदाभसि ।

तदा ज्ञात्वा तु ऋषिभिर्मन्त्रैर्जुष्टन्तु मार्जनम् ॥

अत्र आपस्तु द्रुपदा आपोहिष्ठाधर्मवर्णम् ।

“एभिश्चतुर्भिर्ऋषीर्वात्रैर्मन्त्रस्नानमुदाहृतम् ॥”

इति योगियाज्ञवल्करीयं यन्मन्त्रस्नानान्तरं तत्

प्राधान्यव्यापनाय भतएव पितृदयितायां

सन्ध्यातः पूर्वं तद्विहितम् । रुद्राज्ञवल्कु-
गङ्गादिशक्तिकातिलकरूपः । भस्मना संस्कृत-

भस्मना इति हृन्दोगाह्निकः । भवगाह्नां
मन्त्राद्यज्ञशून्यावगाहनमात्रं विवक्षितं भतो

मुख्यावगाहनरूपस्नानानुकल्पत्वमप्युक्तम् ।

कालदोषोऽतिदृष्टादिः । असामर्थ्यं शरीरा-
पाटवहेतुः । जलस्य स्वल्पत्वेन सम्पूर्णवारुण-

स्नानविधिकालायोग्यत्वं वेति । एतन्मूलकं
गेहे चेतदमन्त्रवदिति हृन्दीगपरिशिष्टेयं

पूर्वोक्तं अन्यथा मूलभूतशुच्यन्तरकल्पनापत्तेः ॥

सामर्थ्यं तूदृतजलेनापि सप्तस्नकस्नानमाह

पराशरभाष्ये व्यासः ।

“श्रीतास्त्वपो निषेव्योष्ठा मन्त्रसम्भारसंस्कृताः
गेहेऽपि शक्यते स्नानं तद्वैतमफलं स्मृतम् ॥”

पद्मपुराणम् ।

“नैर्मल्यं भावशुद्धिश्च विना स्नानं न जायते ।
तस्मात्सन्निविशुद्ध्यर्थं स्नानमादौ विधीयते ।
अनुद्वृतेरुद्वृतेर्वा जलैः स्नानं सदाचरेत् ।
तीर्थं प्रकल्पयेद्दिहान् मूलमन्त्रेण मन्त्रवित् ॥
नमो नारायणायैति मूलमन्त्र उदाहृतः ।
दर्मपाणिस्तु विधिना आचान्तः प्रयतः शुचिः ॥
चतुर्हस्तसमायुक्तं चतुरस्रं समन्ततः ।
प्रकल्प्यावाहयेद्गङ्गां एभिर्मन्त्रैर्विचक्षणः ॥
विष्णोः पादप्रस्तुतासि वैष्णवी विष्णुपूजिता ।
पाहि नस्त्वं नसस्तस्मादाजस्रमरणात्मिकात् ॥
तिस्रः कोटोऽहंकोटौ च तीर्थानां धायुरब्रवीत्
दिवि भुव्यन्तरीक्षे च तानि ते सन्ति जाह्नवि ॥
नन्दिनीत्येव ते नाम देवेषु नलिनोति च ।
हृन्दा पृथ्वी च सुभगा विश्वकायां शिवा सिता ॥
विद्याधरी सुप्रसन्ना तथा लोकप्रसादिनी ।
चमा च जाह्नवी चैव शान्ता शान्तिप्रदायिनी ॥
एतानि पुण्यनामानि स्नानकाले प्रकीर्त्तयेत् ।
भवेत् सन्निहिता तत्र गङ्गा त्रिपथगामिनी ॥
सप्तवाराभिजतेन करसंपुटयोजितम् ।
मूर्ध्नि दद्यात् जलं भूयस्त्रिचतुः पञ्च सप्त वा ।
स्नानं कुर्यान्मृदा तद्वत् भामन्त्राच्च विचक्षणः ॥
अश्वक्रान्ते रथक्रान्ति विष्णुक्रान्ते वसुन्धरे ।
सृत्तिके हर मे पापं यश्चया दुष्कृतं कृतम् ॥
उद्धृतासि वराहेण कृष्णेन शतबाहुना ॥
पारुद्ध मम गात्राणि सर्वं पापं प्रमोचय ।
नमस्ते सर्वभूतानां प्रभवारिणि सुव्रते ॥” * ॥
नमो नारायणाय इत्यष्टाक्षररूपमूलमन्त्रेण
चतुरस्रं चतुष्कोणरूपं समन्ततः सर्वदिक्षु
चतुर्हस्तं जलं प्रतिदिक्षु हस्ताभावेण व्यवष्टिष्य
तीर्थं प्रकल्पयेत् । वितते नद्यादिजले स्नानस्नानं
परिष्कृत्यात् । तत्र विष्णोः पाद इत्यादिना